

Ystäviä välitunnilla

Jason ei tykännyt pelata jalkapalloa kuten muut lapset.

Gayle Kinney-Cornelius
(Perustuu tositahtumaan)

Välitunnilla Jason istui aina puun alla varjossa ja luki kirjaa. Useimmat muut lapset pelasivat jalkapalloa. Jason oli joskus pelannut heidän kanssaan mutta ei ollut oikeastaan tykännyt siitä. Hän ei ollut kovin nopea juoksemaan eikä kovin hyvä potkimaan palloa. Sitä paitsi hänelle tuli epämukava olo isossa porukassa, jossa kaikki juoksivat ja huusivat.

Jasonista oli kuitenkin kurjaa tuntoa itsensä yksinäiseksi ja jäädä porukan ulkopuolelle. Muilla lapsilla näytti olevan niin hauskaa! Hänkin halusi pitää hauskaa ystäviensä kanssa.

Eräänä päivänä välitunnilla Jason nosti katseensa kirjasta. Hän huomasi Kiran, joka istui pihapöydän ääressä lukemassa. Sitten hän näki Markin, joka potkiskeli kiveä seinää vasten. Miksi he eivät olleet pelaamassa jalkapalloa muiden kanssa?

Seuraavana päivänä Jason katsoi uudelleen ympärilleen. Kira oli lukemassa pihapöydän ääressä aivan kuten edellisenä päivänä. Mark istui maassa ja kieputteli ruohotukkoa kädessään. Jason jatkoi lukemista. Hän piti kuitenkin silmällä Kiraa ja Markia. Ehkä hekin tykkäsivät tehdä rauhallisia juttuja.

Sinä iltapäivänä Jason jutteli äidin kanssa. "Luen välitunnilla aina kirjaa", hän sanoi. "Mutta muut lapset pelaavat jalkapalloa."

"Ei siinä ole mitään pahaa." Äiti hymyili. "Minä olin samanlainen, kun olin sinun ikäisesi. Olin aina nenä kirjassa."

Jasonkin hymyili. Hän tykkäsi siitä, kun hän ja äiti lukivat kirjoja yhdessä.

"Luulin, että olen ainoa, joka ei tykkää jalkapallosta", Jason sanoi. "Mutta välitunnilla on kaksi

muutakin koululaista, jotka eivät pelaa." Hän kertoi äidille Kirasta ja Markista.

"Ehkä sinä voisit olla heidän ystävänsä", äiti sanoi. Jason nyökkäsi. "Ehkä. Mutta en tiedä, mitä voisin tehdä heidän kanssaan."

"No, sinä ja Kira tykkäätte kumpikin lukea, mutta sitä te teette itsekseenne", äiti sanoi. "Mitä muuta sinä tykkäät tehdä?"

"Minä tykkään pelata tammaa", Jason sanoi. "Ja koulussa on tammipeli."

"Vai niin", äiti sanoi. "Mitähän te voisitte tehdä sillä tammipelillä? Esimerkiksi välitunnilla?" Äiti teeskenteli, että joutui miettimään tosi kovasti.

Jason nauroi. "Minulla taitaa olla idea."

Seuraavana päivänä, kun kello soi välitunnille, Jason otti tammipelin kainaloonsa. Hän käveli

pihapöydän luo, jossa Kira istui lukemassa. Kun tyttö kohotti katseensa, Jason näytti pelilautaa. "Haluatko aloittaa turnauksen?"

"Ehkä", Kira sanoi. "Mutta meitä on vain kaksi."

"Odota hetki", Jason sanoi. Hän juoksi Markin luo, joka istui taas nurmikolla.

"Hei, Mark", Jason sanoi. "Haluatko pelata tammaa? Voisimme aloittaa turnauksen."

Mark hymyili. "Pelaan tammaa isän kanssa", hän sanoi. "Olen siinä aika hyvä."

"Kiva!" Jason hymyili takaisin. "Mennään pelaamaan." ●

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.